

Моя длѣжность бѣ да отговорѣ на таквозь едно писмо; защото колкото повече можемъ, длѣжни сме да ся пазимъ, да не дадемъ на други ни най-малкъ поводъ, да мислятъ зло за насъ. Ако ли ся случи нѣкакъ, че, безъ да има право, нѣкой си мысли зло за насъ и ны зло-сло'ви, ный сме длѣжни да покажемъ на свѣта нашиѣ-тѣ невинность, а че отъ тамъ на свѣтѣ безгрижно и спокойно да прѣбѣждамы; день по день доще и Видовъ день. То ся знае, че който е настоявалъ да отвори на хо'рата очи-тѣ, връхъ нѣкои погрѣшки, и съ необыкновеннѣ правдѣ говори да показува истиннѣ-тѣ, той не е можилъ да угоди на всички. Много сѣ человекъ, че и нѣрави сѣкаквы между тѣхъ! Различны въспытанія, различны намѣренія и наклонности, сѣкаквы интереси и обычяи! кой може да ги сравни, и да ги приведе во едно? То е было много мѣчно и за много славны и силны владѣтели да ся пробѣжтъ прѣзь толкозь стари обычяи и вкоренены привычки, и да излѣзатъ на главѣ.

Единъ богатъ человекъ доведе при Аристипа матораго си сына, и пыташе го, какво ще му ище, да го изучи добръ. За това щемъ лесно, отговори филосо'фъ-тѣ, но мѣчно щемъ ся погоди за това, дѣто да го отучѣ отъ сичко що е до нынѣ научилъ; тука е мѣчно-то! За да ся прѣобърне лѣщакъ дѣбрава на нивы и ливады, изискува ся и работа много и врѣме дълго. Колко е мѣчно само одного человека да доведешъ до тамо — да познае и да исповѣда че е криво мыслилъ за нѣщо, а камоли цѣлъ народъ! За това ся изискуватъ стотины години, потрѣбны сѣ други врѣмена, други обстоятелства и новы родове хора.

До нынѣ има повече отъ двѣ хыляды години, отъ какъ сѣ Славени-тѣ имали за богове Коледа и Перуна, и повече отъ хыляда какъ сѣ ся покрѣстили та сѣ са отрекли отъ тѣхъ, но и до днесъ ся еще чю'е между Българи-тѣ: *“Ой Коledo мой Коledo! Пеперуна лѣтела лѣтела!”* А да ги запыташь що е Коледа или Перунъ, незнаѣтъ нищо за него да ти кажѣтъ. И колко други еще стары обычяи и суевѣрїя сѣ са сохранили, както въ нашій, така и въ сѣкїй единъ другъ народъ! Това показува каквѣ силѣ иматъ стары-тѣ обычяи; така що